

Saçma ey göz eşkden gönlümdeki odlara su

Kim bu denlü dutuşan odlara kılmaz çâre su

(Ey göz! Gönlümdeki (içimdeki) ateşlere göz yaşımdan su saçma ki, bu kadar (çok) tutuşan ateşlere su fayda vermez.)

Âb-gündur günbed-i devvâr rengi bilmezem

Yâ muhît olmuş gözümde günbed-i devvâra su

(şu dönen gök kubbenin rengi su rengi midir; yoksa gözümde akan sular, göz yaşları mı şu dönen gök kubbeyi kaplamıştır, bilemem..)

Zevk-ı tîğundan aceb yoh olsa gönlüm çâk çâk

Kim mürûr ilen bırağur rahneler dîvâra su

(Senin kılıca benzeyen keskin bakışlarının zevkinden benim gönlüm parça parça olsa buna şaşılmaz. Nitekim akarsu da zamanla duvarda, yarlarda yarıklar meydana getirir.)

Vehm ilen söyler dil-i mecrûh peykânun sözün

İhtiyât ilen içer her kimde olsa yara su

(Yarası olanın suyu ihtiyatla içmesi gibi, benim yaralı gönlüm de senin ok temrenine, ok ucuna benzeyen kirpiklerinin sözünü korka korka söyler.)

Suya virsün bâğ-bân gül-zârı zahmet çekmesün

Bir gül açılmaz yüzün tek virse min gül-zâra su

(Bahçıvan gül bahçesini sele versin (su ile mahvetsin), boşuna yorulmasın; çünkü bin gül bahçesine su verse de senin yüzün gibi bir gül açılmaz.)

Ohşadabilmez gubârını muharrir hattuna

Hâme tek bahmahdan inse gözlerine kara su

(Hattatın beyaz kâğıda bakmaktan, kalem gibi, gözlerine kara su inse (kör olsa, kör oluncaya kadar uğraşsa yine de) gubârî (yazı)sını, senin yüzündeki tüylere benzetemez.)

Ârizun yâdıyla nem-nâk olsa müjgânun n'ola

Zayi olmaz gül temennâsıyla virmek hâra su

(Senin yanağının anılması sebebiyle kirpiklerim ıslansa ne olur, buna şaşılır mı? Zira gül elde etmek dileği ile dikene verilen su boşa gitmez.)

Gam günü itme dil-i bîmârdan tîgun dirîğ

Hayrdur virmek karanu gecede bîmâra su

(Gamlı günümde hasta gönlümden kılıç gibi keskin olan bakışını esirgeme; zira karanlık gecede hastaya su vermek hayırlı bir iştir.)

İste peykânın gönül hecrinde şevkum sâkin it

Susuzam bir kez bu sahrâda menüm-çün ara su

(Gönül! Onun ok temrenine benzeyen kirpiklerini iste ve onun ayrılığında duyduğum hararetimi yatıştır, söndür. Susuzum bu defa da benim için su ara.)

Men lebün müştâkıyam zühhâd kevser tâlibi

Nitekim meste mey içmek hoş gelür hûş-yâra su

(Nasıl sarhoşa şarap içmek, akli başında olana da su içmek hoş geliyorsa, ben senin

dudağını özlüyorum, sofular da
kevser istiyorlar.)

Ravza-i kûyuna her dem durmayup eyler güzâr

Âşık olmuş galibâ ol serv-i hoş-reftâra su

(Su, her zaman senin Cennet misâli mahallenin bahçesine doğru akar. Galiba o hoş
yürüyüşlü, hoş salınışlı; serviyi
andıran sevgiliye aşık olmuş.)

Su yolın ol kûydan toprağ olup dutsam gerek

Çün rakîbümdür dahı ol kûya koyman vara su

(Topraktan bir set olup su yolunu o mahalleden kesmeliyim, çünkü su benim rakibimdir, onu o
yere bırakamam.)

Dest-bûsı ârzûsıyla ger ölsem dostlar

Kûze eylen toprağum sunun anunla yâra su

(Dostlarım! şayet onun elini öpme arzusuyla ölürsem, öldükten sonra toprağımı testi yapın ve
onunla sevgiliye su
sunun.)

Serv ser-keşlûk kılur kumrî niyâzından meger

Dâmenin duta ayağına düşe yalvara su

(Servi kumrunun yalvarmasından dolayı dikbaşlılık ediyor. Onu ancak suyun eteğini tutup
ayağına düşmesi (yalvarıp aracı
olması bu dikbaşlılığından) kurtarabilir.)

İçmek ister bülbülün kanın meger bir reng ile

Gül budağının mizâcına gire kurtara su

(Gül fidanı bir hile ile (meşhur gül ve bülbül efsanesindeki gibi yine) bülbülün kanını içmek
istiyor; bunu
engelleyebilmek için suyun gül dallarının damarlarına girerek gül ağacının mizacını
değiştirmesi gerekir.)

Tıynet-i pâkini rûşen kılmış ehl-i âleme

İktidâ kılmış târik-i Ahmed-i Muhtâr'a su

KASİDE DER NA'T-I HAZRET-İ NEBEVÎ (Su Kasidesi)

Editörden tarafından yazıldı.
Pazar, 15 Nisan 2012 11:46 -

(Su Hz. Muhammed'in (s.a.v) yoluna uymuş (ve bu hâli ile) dünya halkına temiz yaratılışını açıkça göstermiştir.)

Seyyid-i nev-i beşer deryâ-ı dürr-i istifâ

Kim sepüpdür mucizâtı âteş-i eşrâra su

(İnsanların efendisi, seçme inci denizi (olan Hz. Muhammed'in s.a.v) mucizeleri kötülerin ateşine su serpmiştir.)

Kılmağ için tâze gül-zârı nübüvvet revnakın

Mu'cizinden eylemiş izhâr seng-i hâra su

(Katı taş, Peygamberlik gül bahçesinin parlaklığını tazelemek için (ve onun) mucizesinden dolayı su meydana çıkarmıştır.)

Mu'cizi bir bahr-ı bî-pâyân imiş âlemde kim

Yetmiş andan min min âteş-hâne-i küffara su

(Hz. Peygamberimiz'in mucizeleri dünyada uçsuz bucaksız bir deniz gibi imiş ki, ondan (o mucizelerden), ateşe tapan kâfirlerin binlerce mâbedine su ulaşmış ve onları söndürmüştür.)

Hayret ilen barmağın dişler kim itse istimâ

Barmağından virdüğün şiddet günü Ensâr'a su

(Mihnet günü Ensâr'a parmağından su verdiğini (bir mucize olarak parmağından su akıttığını) kim işitse hayret ile (şaşa kalarak) parmağını ısırır.)

Dostı ger zehr-i mâr içse olur âb-ı hayât

Hasmı su içse döner elbette zehr-i mâra su

(Dostu yılan zehri içse (bu zehir onun dostu için) âb-ı hayat olur. Aksine düşmanı da su içse (o su, düşmanına) elbette yılan zehrine döner.)

Eylemiş her katreden min bahr-ı rahmet mevc-hîz

El sunup urgaç vuzû için gül-i ruhsâra su

KASİDE DER NA'T-I HAZRET-İ NEBEVÎ (Su Kasidesi)

Editörden tarafından yazıldı.
Pazar, 15 Nisan 2012 11:46 -

(Abdest (almak) için el uzatıp gül (gibi olan) yanaklarına su vurunca (sıçrayan) her bir su damlasından binlerce rahmet denizi dalgalanmıştır.)

Hâk-i pâyine yetem dir ömrlerdür muttasıl

Başını daşdan daşa urup gezer âvâre su

(Su ayağının toprağına ulaşayım diye başını taştan taşa vurarak ömürler boyu, durmaksızın başıboş gezer.)

Zerre zerre hâk-i dergâhına ister sala nûr

Dönmez ol dergâhdan ger olsa pâre pâre su

(Su, onun eşiğinin toprağına zerrecikler halinde ışık salmak (orayı aydınlatmak) ister. Eğer parça parça da olsa o eşikten dönmez.)

Zikr-i na'tün virdini dermân bilür ehl-i hatâ

Eyle kim def-i humâr için içer mey-hâra su

(Sarhoşlar içkiden sonra gelen bat adrysını gidermek için nasıl su içerlerse, günahkârlar da senin na'tının zikrini dillerinde tekrarlamayı (dertlerine) derman bilirler.)

Yâ Habîballah yâ Hayre'l beşer müştakunam

Eyle kim leb-teşneler yanup diler hemvâra su

(Ey Allah'ın sevgilisi! Ey insanların en hayırlısı! Susamışların (susuzluktan dudağı kurumuşların) yanıp dâimâ su diledikleri gibi (ben de) seni özlüyorum.)

Sensen ol bahr-ı kerâmet kim şeb-i Mi'râc'da

şebnem-i feyzün yetürmiş sâbit ü seyyâra su

(Sen o kerâmet denizisin ki mi'râc gecesinde feyzinin çiyleri sabit yıldızlara ve gezegenlere su ulaştırmış.)

Çeşme-i hurşidden her dem zülâl-i feyz iner

Hâcet olsa merkadün tecdîd iden mimâra su

KASİDE DER NA'T-I HAZRET-İ NEBEVÎ (Su Kasidesi)

Editörden tarafından yazıldı.
Pazar, 15 Nisan 2012 11:46 -

(Kabrini yenileyen (tamir eden) mimara su lazım olsa, güneş çeşmesinden her an bol bol saf, tatlı ve güzel su iner.)

Bîm-i dûzah nâr-ı gam salmış dil-i sûzânuma

Var ümîdüm ebr-i ihsânun sepe ol nâra su

(Cehennem korkusu, yanık gönlüme gam ateşi salmış, (ama) o ateşe, senin ihsan bulutunun su serpeceğinden ümitliyim.)

Yümn-i na'tünden güher olmuş Fuzûlî sözleri

Ebr-i nîsândan dönen tek lü'lü şeh-vâra su

(Seni övmenin bereketinden dolayı Fuzûlî'nin (alelâde) sözleri, nisan bulutundan düşüp iri inciye dönen su (damlası) gibi birer inci olmuştur.)

Hâb-ı gafletden olan bîdâr olanda rûz-ı haşr

Eşk-i hasretten tökende dîde-i bîdâra su

(Kıyamet günü olduğu zaman, gaflet uykusundan uyanan düşkün (yahut aşık) göz, (sana duyduğu) hasretten su (gözyaşı) döktüğü zaman,)

Umduğum oldur ki rûz-ı haşr mahrûm olmayam

Çeşm-i vaslun vire men teşne-i dîdâra su

(O mahşer günü, güzel yüzüne susamış olan bana vuslat çeşmenin su vereceğini, beni mahrum bırakmayacağını ummaktayım.)

Fuzulî